

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721010014
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3721010014.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému N. I., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. H., T. XXX/X, C., pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 14. októbra 2021 odvolania obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06. mája 2021, sp. zn. 1T/5/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného N. I. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06. mája 2021, sp. zn. 1T/5/2021 bol obžalovaný N. I. uznaný za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zákona a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 26. júla 2020 asi o 13:37 hod. riadil osobné motorové vozidlo značky Suzuki SX4, evidenčného čísla PB-XXXH., po ceste číslo I/61, smerom od obce G., kde v úseku cesty v kilometri 161.9, na križovatke cesty číslo I/61 a cesty č. III/1948, v katastrálnom území obce D., okres Púchov, pri odbočovaní z odbočovacieho jazdného pruhu vľavo, na cestu č. III/1948, nedal prednosť v jazde oproti idúcemu motocyklu značky Yamaha XT 660, evidenčného čísla TO-XXXJ., vodiča G. H., ktorý prednou časťou motocykla narazil do pravej prednej časti jeho vozidla, pričom pri dopravnej nehode G. XT/X/XXXX X H. utrpel úrazovo-krvácavý šok v dôsledku drvivého poranenia panvy, ktoré utrpel spolu s ďalšími závažnými poraneniami pravej dolnej končatiny, brucha a hlavy, pričom na následky týchto zranení dňa 26.07.2020 o 14:30 hod. na mieste nehody zomrel, jeho spolujazdkyňa na motocykli, U. Z. utrpela úrazovo-krvácavý šok v dôsledku ťažkých poranení panvy a hrudníka s krvácaním do dutiny hrudnej, ktoré utrpela spolu s ďalšími poraneniami pravej dolnej končatiny, brucha a hlavy, pričom na následky týchto zranení dňa 26.07.2020 o 15:18 hod. na mieste nehody zomrela, a spolujazdkyňa vo vozidle obžalovaného N. I., F. H., utrpela zlomeninu 5. rebra v prednej pazušnej čiare vpravo a pomliaždenie hornej pery úst mierneho stupňa, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť od 26.07.2020 v trvaní najviac päť týždňov s obmedzením v obvyklom spôsobe života od 26.07.2020 v trvaní najviac štyri týždne, spočívajúcim v bolestivosti zranení a v obmedzení pohyblivosti.

Za tento trestný čin bol obžalovanému podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. § 36 písm. j), písm. k), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 53 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest domáceho väzenia v trvaní 3 (slovom: troch) rokov. Podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný po dobu výkonu trestu domáceho väzenia v čase, ktorý určí súd, zdržiavať sa vo svojom obydli, a to na adrese C. H., T. XXX/X, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami. Podľa § 53 ods. 5 Trestného zákona po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže obžalovaný opustiť

svoje bydlisko len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 (slovom: štyri) roky.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho včas podaným odvolaním napadol obžalovaný N. I. prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý v úvode odvolania uvádza, že sa k spáchaniu skutku priznal a skutok úprimne oľutoval a tiež na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznání viny a oľutoval svoje konanie. Obžalovaný ako dôvod podania odvolania udáva to, že súd pri ukladaní trestu nebral do úvahy skutočnosť, ktoré majú podľa jeho názoru veľký význam pri následkoch predmetnej dopravnej nehody, a teda následne i pri určovaní druhu a výmery jemu uloženého trestu. Obžalovaný poukazuje na zistenia a závery znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy Ing. N. W., ktorý okrem iného určil i rýchlosť jazdy protiúdechu motocyklistu na 101,1 km/h v čase jeho výjazdu motocyklom z v podstate pravouhlej ľavotočivej zákruty, čo obžalovaný nepovažuje za primeranú rýchlosť prejazdu uvedenej zákruty, pričom poukazuje na skutočnosť, že motocyklista nejazdil na motocykli sám, ale i so spolujazdkyňou a nie je známe, či poznal profil vozovky, nakoľko hneď po výjazde z uvedenej zákruty nasleduje z jeho pohľadu klesanie vozovky, kde z pohľadu obžalovaného aj vzhľadom na dennú dobu a snečné počasie motocyklistu - rovnako ako aj vodiči za ním jazdiaci - ani nestihli spozorovať z dôvodu krátkeho časového úseku a rýchlosti jazdy motocyklistu. Obžalovaný sa domnieva, že pokiaľ by bola rýchlosť jazdy motocyklistu v povolenej hranici do 90 km/h, boli by aj následky stretu motocykla s jeho vozidlom menej závažné vzhľadom na nižšiu nárazovú rýchlosť a za o niečo dlhší čas by bol obžalovaný s vozidlom v inej polohe počas odbočovania a náraz by pravdepodobne nesmeroval priamo do pravej čelnej časti jeho vozidla, ale do bočnej časti. Uvedeným konštatovaním sa obžalovaný nevyvíňa z priamej účasti na vzniku závažnej dopravnej nehody, chce len upozorniť na mieru spoluúčasti protiúdechu motocyklistu na jej následkoch, nakoľko samotný súd prvého stupňa konštatoval v rozhodnutí - „smrť dvoch ľudí v aktívnom veku, ktorí žiadnym pričinením neprispeli k takémuto následku“. Obžalovaný na svoju obhajobu uvádza, že do dopravnej nehody jazdil viac ako 55 rokov, z toho viac ako 40 rokov ako vodič z povolenia, počas celej doby opatrne, ohľaduplne a pri rešpektovaní dopravných predpisov o čom svedčí i skutočnosť, že nemá žiadny záznam v evidenčnej karte vodiča, nemal nikdy žiadne protizákonné konanie, čo vyplýva z odpisu z registra trestov. On je vdovec, ktorý po náhlej smrti manželky, zomrelej na onkologické ochorenie vychovával sám tri deti, pričom aj on má zdravotné problémy - onkologické ochorenie, cystu obličiek, diabetes a vysoký krvný tlak vyžadujúce si pravidelné kontroly a obmedzenia v stravovaní. Vzhľadom na jeho bezúhonnú minulosť, doterajší spôsob života, jeho postoj k prejednávanej veci, jeho vyhlásenie o uznání viny, oľutovanie žalovaného skutku, ako aj jeho vek a nepriaznivý zdravotný stav pri súčasnej existencii pohľadujúcich okolností podľa ust. § 36 písm. j), k), l), n) Tr. zákona pri jednej priťažujúcej okolnosti bolo u neho na mieste za použitia zmierňujúceho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona uložiť mu trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom na primerane zvýšenú dobu, prípadne s dohľadom probačného a mediačného úradníka, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na primeranú dobu, prípadne aj doživotne, nakoľko napriek tomu, že po dopravnej nehode mu nebol políciou zadržaný vodičský preukaz, pre prežitú udalosť a aj svoje pevné vierovyznanie neriadil od tejto doby žiaden dopravný prostriedok. Obžalovaný vzhľadom na uvedené okolnosti navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a následne sám rozsudkom rozhodol o uložení primeraného trestu odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom na primerane zvýšenú skúšobnú dobu, prípadne aj s dohľadom probačného a mediačného úradníka, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na primeranú dobu, prípadne aj doživotne.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 21.06.2021, na verejnom zasadnutí dňa 14.10.2021 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku, o treste domáceho väzenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu s poukazom na nedôvodnosť odvolania obžalovaného navrhla, aby krajský súd jeho odvolanie zamietol, a to s poukazom na následok, ktorý jeho nedbanlivostným konaním vznikol, a to smrť dvoch osôb.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na predsedom senátu doslovne prečítané odôvodnenie odvolania obžalovaného z č.l. 402 - 404 a navrhol, aby krajský súd rozhodol spôsobom uvedeným v závere ním písomne odôvodneného odvolania na č.l. 404.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že veľmi ľutuje čo sa stalo a v ostatnom sa pripojil k odvolacím námietkam svojho obhajcu.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania obžalovaného vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom ani odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Obžalovaný N. I. bol uznaný za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za ktorý je v osobitnej časti Trestného zákona v §149 ods. 2 Tr. zák. stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere od 2 rokov až do 5 rokov a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., za ktorý je v osobitnej časti Trestného zákona v ustanovení § 158 Tr. zák. stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere až na jeden rok. Obžalovaný inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania- porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona a inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúcu okolnosť, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd pri ukladaní trestov obžalovanému správne prihliadol na štyri poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, podľa § 36 písm. k/ Tr. zák., že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že, sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a napokon podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti. Súčasne správne okresný súd vzhliadol u obžalovaného jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že odsudzoval páchatel'a za viac trestných činov. Odvolací súd v predmetnej trestnej veci žiadne iné poľahčujúce ani príťažujúce okolnosti nezistil. Okresný súd taktiež správne pri určovaní druhu a výmery trestu zistil, že obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný a z miesta bydliska bol hodnotený pozitívne. Z evidencie priestupkov rovnako správne zistil, že obžalovaný nemá v evidenčnej karte vodiča žiadne záznamy.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že úhrnný trest domáceho väzenia uložený obžalovanému vo výmere 3 rokov, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest domáceho väzenia v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu správne prihliadol na osobu obžalovaného, možnosť jeho nápravy ako aj zdravotné problémy a vyšší vek, pričom prihliadol na skutočnosť, že uloženie trestu odňatia slobody priamo spojeného s jeho výkonom by obžalovaný veľmi zle znášal vzhľadom na svoj vek a zdravotné problémy. Okresný súd pri ukladaní trestu správne prihliadol i na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ viedol bezúhonný život. Krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že trest domáceho väzenia u obžalovaného nebude až takým závažným zásahom do jeho doterajšieho života, nakoľko obžalovaný je dôchodca a zdržiava sa prevažne v domácom prostredí, pričom súd bral do úvahy i skutočnosť, že obžalovaný musí vzhľadom na svoje zdravotné problémy navštevovať lekárske zariadenie. Okresný súd súčasne správne uložil

obžalovanému v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 rokov.

Pokiaľ ide o obžalovaným navrhované mimoriadne zníženie trestu, v tejto súvislosti krajský súd uvádza, že podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatelovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatela, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú, a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatela neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatela preto trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že v danom prípade nezistil dôvody na mimoriadne zníženie trestu obžalovanému s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd má za to, že trest uložený obžalovanému je vymeraný i v súlade s požiadavkou primeranosti a požiadavkou humánnosti. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu je dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone, pričom námietky, ktoré uvádza obžalovaný vo svojom odvolaní proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým mu bol uložený trest domáceho väzenia nie sú vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opodstatnené a dôvodné. Odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu domáceho väzenia, ale ani trestu zákazu činnosti, ktorý má svoje opodstatnenie v ustanovení § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., preto odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné, neakceptoval ho a odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.